

dwars

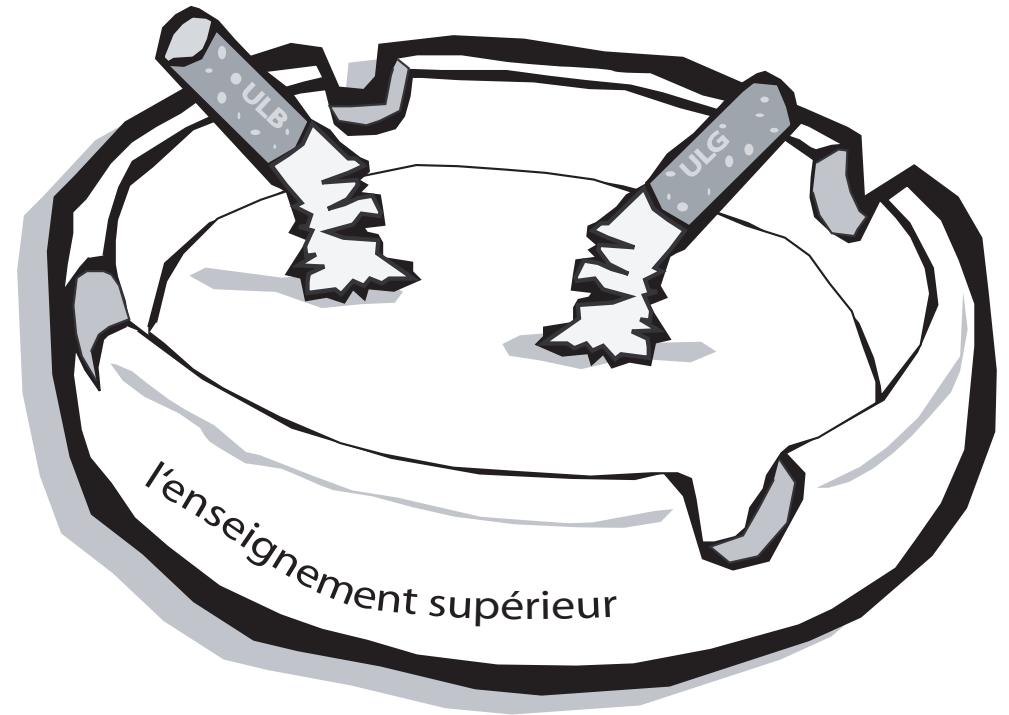
studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

nummer 23 -- jaargang 4
februari 2005

**Congo capituleert niet
Kunsthaven in zicht!
op Vinckenvangst**

“ Zolang er studenten tijdens de les
op de verwarming moeten zitten,
zullen er stakingen zijn. ”

Renaud Maes, voorzitter van de FEF, p.4-6

***De peuk erin!
UA-asbakken en Waalse unifs kankeren weg***

Plagiaat en de postduif

We zitten in de laatste rechte lijn naar het einde van het academiejaar. Spijtig genoeg horen daar veel papers en scripties bij, dus zoekt iedereen naar manieren om die te ontlopen. Gewoon scripties overnemen van internet behoort niet meer tot de mogelijkheden door steeds betere zoekmachines en anti-fraudesoftware.

De oplossing volgens sommigen: eBay! Je koopt gewoon een scriptie die volgens de verkoper gegarandeerd niet online te vinden is. Met prijzen rond de €15 is de kwaliteit dubieus, al voorspelt een paper rond "online plagiaat" interessante lectuur.

Is ook volgens jou de aula te rumoerig om op te kunnen letten? Dan zou dat best

kunnen, want volgens een Nederlands onderzoek is de gehoorschade bij jongeren sterk toegenomen. In een groep van 140.000 jongeren beweerde tweederde een goed gehoor te hebben.

Na luistertests met achtergrondgeluiden bleek slechts 1 op 3 jongeren nog goed te horen, bijna de helft hoorde minder goed en ongeveer een vijfde hoorde onvoldoende of slecht. Leeftijd speelt trouwens geen rol, de twaalfjarigen verstonden even weinig als jongeren van 24.

Goed nieuws voor wie liever niet in een volle aula zijn uitslagen hoort: de KULeuven stopt met proclamaties. Alleen studenten die een diploma behalen krijgen nog een proclamatie, de overigen moeten het stellen met een brief.

Een belangrijk argument is dat de bachelor-master structuur veel minder op jaren

gericht is en dat officieel bekend maken van punten dus weinig nut heeft. Verder is volgens de KULeuven een proclamatie achterhaald, al rest de vraag of wachten op een brief zo modern is.

Een andere traditie waar een eind zal aan komen is de publicatie van resultaten ad valvas in Cambridge. Tot voor kort moest je je daar namelijk gezellig naar de valven toe worstelen om jouw resultaten tussen alle andere te zoeken. Dat daardoor vaak studenten hun uitslagen van medestudenten te horen kregen voor ze die zelf konden zien viel niet in goede aarde bij velen.

De petitie "tell us first" kreeg massale steun maar niet van de academische overheid. Die vindt dat tradities moeten worden gerespecteerd en denkt aan alternatieve oplossingen zoals een mail op voorhand. Dat de KULeuven daar niet aan gedacht heeft.

Het energiebos van de UA is een tijdje geleden weer eens versnipperd. Het departement Biologie is al sinds 1996 in Boom aan het experimenteren met het kweken van bomen op huishoudafval om die bomen na 4 jaar te recyclen tot elektriciteit.

De bodem is licht verontreinigd met zware metalen maar toch groeien de wilgen en de populieren weelderig. De eerste oogst leverde 30 ton houtsnippers, voldoende voor een jaar stroom voor 5 gezinnen. Het doel van het project is aantonen dat ook bomen bruikbaar zijn als hernieuwbare energiebron.

Bart Braem

Erratum: Sarah Van Engeland werd niet vermeld als redacteur in dwars 22 bij het interview met Bruno Deloght

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

dwars verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Middelheim, Stadscampus.

Oplage: 3.000 exemplaren

V.U.: Kristof De Pooter, Lange Nieuwstraat 55, B-2000 Antwerpen

Drukkerij: Van der Poorten, Kessel-Lo

Hoofdredacteur: *Kristof De Pooter*
Redactiesecretaris: *Thomas Vanhees*

Eindredactie: *Filip Colson, Michiel Verbist en Valérie Wechuysen*

Redactie: *Bart Braem, Wojciech De Roeck, Matthias Debruyne, Johan Diels, Kevin Jorissen, Mehdi Koocheki, Wim Le Page, Wim Marivoet, Karen Milants, Ewald Peters, Katharina Smets, Olivier Van De Vyvere, Jef Van Hoofstat, Tomas Verachtert en Selm Wenselaers*

Fotografie: *AMOZ en Kelly Dorekens*

Illustraties: *Wim Le Page*
Vormgeving: *Kristof De Pooter en Thomas Vanhees*

Puzzel: *Rafael Bocklandt*

Werkten mee aan dit nummer: *Jonas Verhulst, Jurgen Slembrouck, Denis Bouwen, Geert Lernout, Edwin Verberght*

PR & Marketing: *Kelly Dorekens*

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Redactielokaal en correspondentieadres:
dwars - studentenblad UA
Lange Nieuwstraat 55
B-2000 Antwerpen

dwars@ua.ac.be
<http://www.dwars.ua.ac.be>

“Antwerps imago schaadt universiteit” (DS, 11 december 2004) kopte De Standaard goed twee maanden terug. Met name het aantrekken van nieuwe studenten zou bemoeilijkt worden door het beeld dat jongeren van onze stad hebben, zo bleek uit een onderzoek naar het imago van de pluralistische UA onder potentiële, huidige en vroegere studenten. Eens je hier studeert, keert die perceptie helemaal om: de meeste studenten en alumni laten zich erg positief uit over hun verblijf aan onze universiteit. Jongeren die onze stad niet zo goed kennen, kiezen liever voor Leuven of Gent.

Met name aan de UGent, waar het stadsimago bij jongeren al een tijdje in de lift zit, was er de voorbije jaren een sterke stijging van het aantal inschrijvingen. Dat veel jongeren Antwerpen niet als studentenstad zien, is jammer maar begrijpelijk. Onze stad heeft immers heel wat meer te bieden dan bijvoorbeeld Leuven. Het is een echte stad, waar alle lagen van de bevolking hun plaats hebben. Hier wonen in het weekend even veel mensen als tijdens de week. Minder begrijpelijk is echter dat de plaatselijke overheden daar zo slecht over communiceren naar de rest van het land. De visa-blamage ligt al even achter ons, maar een nieuwe golf van negativisme dreigt er aan te komen bij de volgende gemeen-

Hallo?

teraadsverkiezingen. Antwerpen wereldboekenstad? De meeste Vlamingen hebben er nauwelijks van gehoord. Files op de ring daarentegen, dat is pas nieuws. Toch denk ik dat de tegenvallende inschrijvingscijfers aan de UA niet in de eerste plaats aan een tanend stadsimago te wijten zijn. Wat doet onze universiteit immers zelf om jongeren aan te spreken? Goede bedoelingen te over, maar om op lange termijn een sterkere positie te verwerven, is een coherent beleid met visie nodig. Wie al eens langs de websites van de KULeuven en de UGent surft, begrijpt vast wat ik bedoel. Wat de UA schijnbaar niet lukt, kan daar wel: een overzichtelijke webstek, vol informatie en met een bijzondere aandacht voor toekomstige studenten. Niet verwonderlijk dus dat de keuze van een 18-jarige snel gemaakt is. Tot mijn grote verwondering en genoegen echter, ontdekte ik recent het project www.virtuelecampus.be. Deze website, operationeel vanaf het begin van dit semester, informeert mogelijke toekomstige studenten uitgebreid en overzichtelijk over wat studeren aan onze universiteit inhoudt. Eindelijk! Mogen de inschrijvingscijfers van volgend academiejaar bewijzen dat de juiste weg werd ingeslagen.

Kristof De Pooter

inhoudsstafteldwars 23

2/3

SMS & Colofon/Editoriaal

Ambras in de klas

4 - 6

Perikelen in het Waalse Hoger Onderwijs

8 - 9

artport.be

10 Kulum: Einstein in het vet

11 Rookverbod op de UA
Doof of Gedoofd

12 - 13

Lezersbrieven:
Kruisweg? Kruis Weg!

14 - 15

Centrefold

Haringrookerij

16 - 18 Congolese Jongeren voelen zich in de steek gelaten

19 Film: Voor u bekeken

20

Het harig monster

21 - 23

Filmdiva in de aula

interview met Marie Vinck

24 Zilveren Revolutie

25

Kultuur met de grote C

26

Puzzelhokjes van plezier

tudentenliederen: Samen in de Westhoek

Les 2 Alpes

Eén van de eigenaardigheden van ons federale staatje is dat er ten zuiden van de taalgrens een enorme rel kan losbarsten zonder dat wij er al te veel over horen. Het voorbije semester zat het er nochtans duchtig tegen in het Franstalig hoger onderwijs. Om de schade in te lopen presenteren wij u een overzicht van een half jaar ambras down under.

Heel het gebeuren werd in gang gezet door twee hogescholen uit het Brusselse, het IESSID (Hogeschool Spaak) en Defré (Hogeschool Brussel), waar de studenten op respectievelijk woensdag 23 en vrijdag 25 september beslisten tot staking over te gaan. Reden: veel te kleine klassen, een schrijnend gebrek aan proffen en sommige gebouwen die gewoonweg in puin liggen. Het ongenoegen bleef niet beperkt tot deze twee scholen, maar verspreidde zich over heel het franstalig onderwijs dat al jaren structureel ondergefinancierd wordt. De kern van het probleem blijkt het feit dat sinds 1996 het bedrag dat wordt toegewezen aan de hogescholen enkel geïndexeerd werd, terwijl het aantal studenten met 11% is toegenomen.

De FEF (Fédération des Etudiant(e)s Francophones), steunt de stakingsacties en lanceert een campagne met als eis een vliegende herfinanciering van het hoger onderwijs. Terwijl het budget voor onderwijs begin jaren '80 nog rond de 7% schommelde, begin-

nen de opeenvolgende besparingen in het onderwijs (vooral na de federalisering begin jaren '90) hun tol te eisen in het Franstalig landsgedeelte. De eis om opnieuw 7% van het Belgisch BNP (te verdelen over de twee gemeenschappen) opzij te zetten voor het departement onderwijs wordt door de FEF naar voren gebracht. Vandaag gaat nog maar om en bij de 5% van het BNP naar onderwijs.

De rol van **Vandaag gaat nog maar om en bij de 5% van het BNP naar onderwijs** boeman wordt in dit verhaal met verve gespeeld door bevoegd minister Simonet (CDH, Franstalige christen-democraten). Na de eerste grote betoging komt ze met de belofte op de proppen 10 miljoen euro vrij te maken voor de hogescholen. Pittig detail: deze 10 miljoen euro lagen al lang vast en dienen o.a. om de hogescholen te helpen enkele bijkomende taken op te nemen. Niet echt een tegemoetkoming dus.

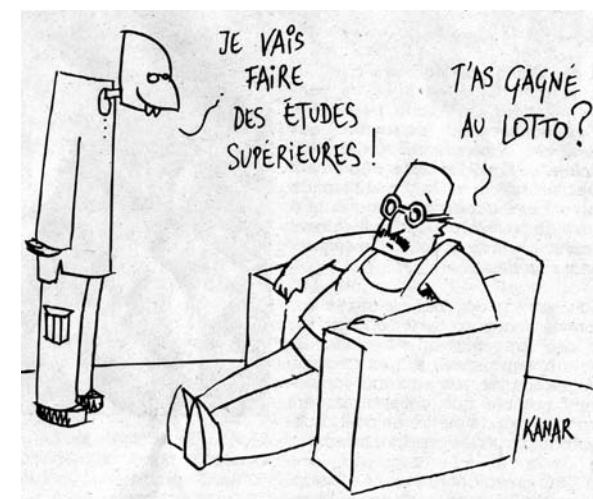
Oktober groeit uit tot een maand van onrust voor het Franstalig onderwijs.

Bijna elke dag zijn er stakingen en betogingen, met een hoogtepunt op 28 oktober, wanneer 10.000 mensen in Brussel betogen voor de herfinancieringseisen. De FEF maakt van de gelegenheid gebruik om een eisenplatform op te stellen bestaande uit 28 punten voor de democratisering van het onderwijs, gebaseerd op enerzijds de basiseisen van de FEF en anderzijds de verkiezingsbeloften van de verschillende regeringspartijen.

Ook de universiteiten hebben zich ondertussen in de discussie gemengd. Aan de ULB (Université Libre de Bruxelles) werd vorig jaar al een petitie opgestart voor herfinanciering van het hoger onderwijs (nog altijd te ondertekenen op www.ulb.ac.be/petition) ondertussen staat de teller al op meer dan 12.000 ondertekenaars. Op de Universiteit van Luik (ULG) bezetten de studenten het rectoraat gedurende 24 uur om te protesteren tegen de verhoging van het 'verminderde inschrijvingsgeld', een speciaal tarief voor zij die net niet

beursstudent zijn, van 270 naar 430 euro.

Niet alleen Simonet heeft het verkopen bij de protesterende studenten, ook de PS (Franstalige socialisten) moet het bekopen. De FEF neemt het de socialisten bijzonder kwalijk dat er van hun kant enkel een oorverdovende stilte komt in het onderwijsdebat (hmm, geen uitspraken doen over hachelijke onderwerpen, me dunkt dat een zekere Vlaamse socialist volgelingen gevonden heeft in Wallonië) en dit vlak na een verkiezingscampagne waarbij democratisch onder-

wijs één van de voornaamste eisen van de PS was. Als dank wordt de partij op de internationale dag van de student, 17 november, getrakteerd op een hoop verwelkte rozen (de roos is het symbool van de PS).

Uiteindelijk komt de Franstalige gemeenschapsregering met een aantal noodmaatregelen voor de dag, waaronder de vrijmaking van 5 miljoen euro gebudgetteerd overschot. In feite gaat het maar om 3,75 miljoen euro tenzij de hogescholen een optimalisatieplan opstellen, wat zou neerkomen op het schrappen van de kleinere afdelingen en opleidingsonderdelen. De maatregelen gelden enkel voor de hogescholen en niet voor de universiteiten en de kunstinstituten. Daarbij komt nog dat ze slechts een eenmalige injectie voor één jaar (vanaf 16 september 2005) vormen en in geen enkel opzicht een structurele oplossing voor het financieringstekort voorstellen.

Voor verdere commentaar en toelichting namen we contact op met Renaud Maes, voorzitter van de FEF.

dwars Hadden jullie zo'n grote opkomst op de betogingen verwacht?

MAES Neen, we hadden een veel kleiner aantal als objectief vooropgesteld. De opkomst was echt enorm, en dat signaal kan niet zomaar genegeerd worden. We hebben zelf niet eens zo heel veel gemobiliseerd; de mobilisatie gebeurde spontaan.

dwars Er was blijkbaar ook een goede samenwerking met de onderwijsbonden, is die spontaan ontstaan?

MAES Eerst even vermelden dat de samenwerking werkelijk subliem was. We hadden rond dit thema simpelweg dezelfde eisen, dus hebben we samen gemobiliseerd. Iedereen moet nu zelf de beweging evalueren.

Maar als er nog betogingen of acties komen, willen wij die toch opnieuw samen doen.

dwars In Luik is het rectoraat bezet geweest, bij ons in Antwerpen is dat nu niet meteen een courante praktijk.

MAES Je zou kunnen stellen dat dat een gewoonte is bij ons. Sinds ik op de ULB zit hebben de studenten toch al elk jaar minstens één keer het rectoraat bezet. Ook in Luik is dat al tweemaal gebeurd.

“Zolang er studenten tijdens de les op de verwarming moeten zitten, zullen er stakingen zijn”

dwars De onderhandeling met Simonet verliep blijkbaar zeer stroef. Hoe verklaar je haar stugge houding?

MAES De minister ontkent de problemen niet, haar probleem is dat ze

gewoon geen geld heeft. Dat is één van de redenen waarom we de PS zo hard aangepakt hebben. Daerden, de minister van begroting, is immers lid van die partij.

dwars Is politiek lobbywerk nog een optie voor de toekomst of worden er andere middelen aangewend?

MAES Dat verschilt natuurlijk van dossier tot dossier. Ecolo heeft onlangs bijvoorbeeld een wetsvoorstel ingediend dat de financiële middelen voor het hoger onderwijs effectief zou linken aan het aantal leerlingen. Daar staan wij uiteraard volledig achter.

dwars Wat houdt dat 'strategisch contract voor het onderwijs', dat jullie mee besproken hebben, eigenlijk in?

MAES We hebben om twee redenen deelgenomen aan de bespreking van het 'strategisch contract': ten eerste om te benadrukken dat er ook in het hoger onderwijs dingen moeten ver-

t i j d l i j n

10/9 >> Een rapport opgesteld door vier directeurs van hogescholen wordt overhandigd aan de nieuwe minister van onderwijs Simonet. Een massieve inbreng van nieuw geld onontbeerlijk is.
22/9 >> Studenten aan de Hogeschool Paul Henri Spaak gaan in staking wegens onmogelijke arbeidsomstandigheden veroorzaakt door chronisch geldgebrek.
27/9, 30/9, 1/10, ea >> betogingen van

de studenten op de Grote Markt van Brussel en voor het kabinet van minister Simonet. Verschillende vruchteloze ontmoetingen met de minister.
8/10 >> 8000 betogers (studenten, profen en syndicale afgevaardigden) betogen voor de zetel van de Franstalige Gemeenschapsregering, op het zelfde moment betogen 500 studenten in Luik.
13/10 >> vergadering van de generale

raad van hoge scholen (CGHE). Minister Simonet stelt haar nota officieel voor. De FEF en de vakbonden zijn niet tevreden met de gedane voorstellen.
11/10-21/10 >> Stakingen en betogingen in de heel de Franstalige Gemeenschap. Verschillende duizenden studenten betogen in de straten van Luik, Namen, Brussel, Doornik, Bergen, Charleroi,... Er verschillende ontmoet-

ingen met het kabinet van Simonet en met de verschillende politieke partijen.
17/10 >> In het Tv-programma Mise au point lanceert Daerden, minister van begroting (PS), het idee van 'rationalisering' van de Hogescholen. Een idee dat volledig wordt verworpen door het FEF.
18/10 >> 150 studenten bezetten het rectoraat van de Universiteit van Luik om te protesteren tegen de verhoging van

anderen, en ten tweede omdat dat de sociale, culturele en intellectuele emancipatie van alle leerlingen gevrijwaard moet blijven.

dwars Wat verwachten jullie naar de toekomst toe? Gaat de beweging dit semester verder of is de vlam er wat uit?

MAES Ik verwacht dat het dit semester redelijk kalm zal zijn. Bij het begin van volgend academiejaar kunnen de gemoederen weer oplaaien. Zolang er studenten tijdens de les op de verwarming moeten zitten of in de gang moeten staan of met 60 à 70 man tegelijk een practicum moeten volgen, zullen er stakingen en betogingen zijn. Ik heb het zeker niet alleen over de hogescholen, ook op de universiteiten of in het kunstonderwijs staan

de zaken er niet goed voor.

dwars Hebben jullie, om af te sluiten, nog een boodschap voor de Vlaamse studenten?

MAES We werken zoveel mogelijk samen met de VVS, bijvoorbeeld rond de campagne tegen de numerus clausus in bepaalde studierichtingen. Alleen als Waalse en Vlaamse studenten efficiënt samenwerken kunnen we stappen zetten naar een degelijk en democratisch onderwijs. Dus we gaan die samenwerking zeker verderzetten en zoveel mogelijk uitbreiden.

Mehdi Koocheki

www.fef.be www.acceslibre.be
(krantje van de FEF)

t i j d l i j n

het 'verminderde inschrijvingsgeld'. Er wordt snel een akkoord bereikt met de rector en de maatregel wordt ingetrokken. **22/10** >> Na de oproep van een gemeenschappelijk vakbondsfront met steun van de studenten, trekken duizenden mensen door Brussel. De regering begint zich verzoenend op te stellen. **28/10** >> 10.000 studenten en proffen betogen voor de deuren van de Franstalige Gemeenschapsregering. De FEF legt haar 28 eisen voor de democratisering van het hoger onderwijs voor. **11/11** >> De Gemeenschapsregering deblokkeert 5 miljoen Euro (van

de 20 miljoen euro marge die de Franstalige Gemeenschap begroot had). Er volgen tonnen kritiek. **17/11** >> Betoging voor de gebouwen van de PS, er wordt een berg verwelkte rozen neergelegd om het failliet van de socialisten te symboliseren. **23/11** >> Uiteindelijk blijkt dat de beloofde 5 miljoen euro erinfteit maar 3,75 zullen zijn. **29/11** >> Alle spelers binnen het onderwijs tekenen het 'Strategisch contract voor het onderwijs'.

Tijdslijn overgenomen en vrij vertaald uit 'Acces Libre', jr.1, nrs 1 en 2

Viriele Vacature m/v

Ook eens een interview afnemen?

Of liever naar uw vogeltje laten kijken?

Van stijf gesprek tot informeel onderonsje: nu in de aanbieding

de naakte waarheid

reporters en fotografen gezocht

www.dwars.ua.ac.be

Al eens gedacht aan een job
bij Atlas Copco?

Kom dan naar ons jobevent... en ontdek je project!

Meer weten? Surf naar www.atlascopco-jobevent.be
en schrijf je in vóór 2 maart!

4 Maart – Wilrijk

Discover your project @ www.atlascopco.be/jobs

Atlas Copco

“De artiesten zijn onze kerosine, we zijn begonnen aan een ambitieus project en hopen op medewerking van ambitieuze medestudenten om het groot te maken.”

artport.be

“ ‘t Is stil aan de overkant.” Niet dus. Nog half geradbraakt van de laatste examens trokken we naar Nick De Mey en Kevin Verelst, samen met Tijl Piryns, Anneris Tiete en Joris Voet de ‘founding fathers’ van artport.be. Enkele maanden geleden werd deze website als wedstrijdproject opgericht en ondertussen is hij uitgroeid tot een internationale online ontmoetingsplaats voor de digitale artiest.

In oktober vorig jaar hoorden een vijftal studenten productontwikkeling (departementontwerpwetenschappen Hogeschool Antwerpen, nvdr.) op Studio Brussel een spot van Netdays, een Europese organisatie die jongeren uit diverse landen met elkaar in contact wil brengen door multimediale toepassingen. Netdays Vlaanderen, een organisatie van de vzw's CJP en Jeugd en Stad, gesteund door de afdeling Jeugd en Sport van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Studio Brussel en de Europese Commissie, organiseerde een wedstrijd met als opdracht een “online platform voor artiesten” te creëren. Dreamteam Antwerpen motiveerde zijn kandidatuur met een biografische website (<http://cer.ramdac.be/dreamteam>) en werd prompt geselecteerd als Antwerpse deelnemer aan het evenement.

Ontnuchtering

De ontnuchtering kwam er op een vrij-

dagavond, toen het team voor 48 uur werd opgesloten in een duister lokaal. Enig contact met de buitenwereld: een internetverbinding en een webcam die resoluut dienst weigerde. Via deze camera konden de teamleden - af en toe - een glimp van het Gentse en Brusselse team opvangen.

Doel

“Een online platform voor artiesten.” Hoe te beginnen? Er waren enkele evaluatiecriteria. Vooreerst was er de prijs voor de site die na 48 uur de meeste inzendingen had verzameld. Verder waren er beloningen voor het project met de grootste media-aandacht en de meeste sponsoring. Tenslotte was er een ludieke vermelding voor de origineelste overlevingsmethode op culinair vlak gedurende de strijd.

Klucht

Onmiddellijk na het betreden van het pand werd een brainstormsessie gehouden om

de verschillende targets vast te leggen. Er werd beslist vier artistieke categorieën op de site aan bod te laten komen. Websites, grafische projecten, muziek en woord. Drie van de vijf teamleden begonnen de eerste avond aan een basisprogrammering te werken, om zo snel mogelijk een eerste versie van de site online te krijgen. De twee andere leden startten met een promotiecampagne door diverse fora, gespecialiseerde sites en communities af te schuimen en door kennissen te mailen. Aan slaap was er uiteraard voldoende gebrek. Om de innerlijke mens voldaan en de geest attent te houden, kwamen de vijf op het lumineuze idee om via internet zelf pizza's samen te stellen en deze vervolgens te laten leveren. De stevige som van 100 euro werd aan dit feestmaal gepend. De vooropgestelde beurtrol om toch een paar uurtjes slaap te versieren werd vriendelijk naar de prullenbak verwezen toen na tien minuten indommelen ATV met een cameraploeg voor de

deur stond. Pijnlijke zaak.

Naakte feiten

Met bloeddorpen ogen zette het Antwerpse team een pittige prestatie neer. Qua inzendingen stonden ze alleen aan de top, ver voor het team uit Gent. artport.be haalde zo'n 300 inzendingen binnen tussen zaterdagmiddag en zondagavond. Aangezien het Gentse team erin was geslaagd sponsoring te verkrijgen van een traiteur-dienst ging de prijs van culinaire efficiëntie naar hen. De persbelangstelling was, ondanks de korte looptijd van dit evenement, vrij groot te noemen. artport.be verscheen in twee kranten, werd getoond op ATV en vele internetsites. De verdeders van de Antwerpse eer en het Gentse team haalden uiteindelijk de overwinning binnen in de categorie media-aandacht.

Zuinig

Een budget van 400 euro kregen de teams toegewezen om de 48 uren heelhuids door te komen. Een degelijke som, die door ieder team danig verschillend werd besteed. Nick: "Het team van Brussel

was een stel hiphoppers die hun 400 euro gewoon hebben opgehipopt." Ook de Gentse tegenstanders waren niet afkerig van een feestje tussendoor en draaiden het geld er quasi volledig door. Opmerkelijk toch dat de Antwerpenaren nu nog een boel kosten van hun project kunnen dekken met de restanten van diezelfde 400 euro. Dat brengt ons tot het vervolg van het verhaal.

Vliegveld?

Ze hadden de smaak flink te pakken en dankzij de reeds vermelde flexibele organisatie kon de rest van de startsom gebruikt

worden voor de verdere uitbouw van artport.be. Het werk begon met de zoektocht naar een betrouwbare server en sponsors om de toekomstige kosten te dekken. Via flyer.be konden businesscards, stickers en allerhande promomateriaal gedrukt worden. Op conferenties van verschillende internationale designscholen werd er druk gelobbyd om het project een extra injectie te geven.

Artist community

Om het project meteen internationaal te lanceren werd besloten de site in het Engels op te stellen. De afdeling "woord"

werd vervangen door "motion", een plaats waar mensen elektronisch filmmateriaal kunnen posten, om nog meer de nadruk op het digitale aspect te leggen. Elke vorm van digitale creatie, evenals scans van traditional art, schetsen en foto's, moet een plaats hebben op artport.be. Volgens de makers is de creativiteit bij muzikanten, tekenaars, webdesigners en digitale kunstenaars gelijksoortig en ontbreekt het op het internet aan een overkoepelend platform. Bovendien kunnen via het algemeen forum op de site interdisciplinaire discussies aangevat worden. Belangrijk vonden de oprichters dat het sound-gedeelte van de site makkelijk toegankelijk was. Alle nummers zijn dan ook rechtstreeks op de site, via een eigen player, beluisterbaar.

Huisstijl

De site is volledig opgebouwd in "airport-stijl". Benamingen zoals "hangar, taxfree, business-class" wijzen erop dat er nagedacht is over een totaalconcept, met als ideaal voor ogen hét forum te worden voor jong multimedialent. De "business-class" duidt op de eerste pagina van de site, waarop de meest gewaardeerde werken te zien/horen zijn, evenals de afdeling "arrivals" waar het meest recent geposte materiaal wordt geplaatst. Bij "tax-free" kan allerlei promomateriaal, evenals wallpapers en avatars, voor eigen gebruik van het forum gedownload worden.

Toekomstvisie

De bestaande sectie "news & articles" zal verder uitgebouwd worden. Zo kunnen de bezoekers direct alle relevante informatie vinden en de laatste trends in de designwereld ontdekken. Ook een battle-gedeelte is in de maak. Artiesten zullen een bepaald thema en opdracht toegewezen krijgen en die in onderlinge competitie uitwerken. Via het waarderingssysteem kunnen andere gebruikers dat werk dan beoordelen en elkaar stimuleren. Kevin: "De artiesten zijn onze kerosine, we zijn begonnen aan een ambitieus project en hopen op medewerking van ambitieuze medestudenten om het groot te maken."

Michiel Verbist

Check <http://www.artport.be>
en <http://cer.ramdac.be/dreamteam>

Op de kop een eeuw is energie gelijk aan de massa vermenigvuldigd met het kwadraat van de lichtsnelheid. Het bewijs van deze relativiteitstheorie bestaat in een aanblik van de behuizing van het brein waaraan $e = mc^2$ ontsproot. De energie opgewekt door de talrijke grijze cellen vertaalde zich in het Einstein-kapsel, dat zelfs de Kreatoschool niet kan bewerkstelligen zonder de massa te bewerken met volumegevende mousse alvorens te brushen met de snelheid van het licht tot de tweede macht.

Van excentrieke haarsnit is de theorie doorgedrongen in de dagdagelijkse, jachtige bedoening. Het universum mag dan volgens Albert een continuüm met een ruimtelijke en een tijdsdimensie zijn, de grenzen komen akelig dichtbij. Efficiëntie eist haar energetische tol. Met de vraag naar energie die stijgt, en de lichtsnelheid die nog steeds die onbereikbare 300000 kilometer per seconde bedraagt, is het dus de variabele massa die gecorrigeerd dient te worden.

Als alles dan toch relatief is, dat het dan ook wordt toegepast op de queeste naar efficiëntie. Is het uit den boze om ook hier te werken met een limiet? Het is toch krankzinnig de efficiëntie op te vijzen tot een niveau waar de taken van een volledige werkweek geklaard zouden zijn in 3 dagen om de resterende 2 uppers slikkend, sigaretten turkend thuis te zitten beven. Een en ander vertaald naar de jarige formule brengt ons bij het calorieën schrokken. Pillen en kankerstokken zijn immers niets voor een centenair.

Obesitas, de grootste doodsoorzaak, kan gelden als het tastbare bewijs van de honderdjarige relativiteitstheorie. Net als bij Albert's formule is ook in de vetzucht het gezichtspunt allesbepalend. Vanuit panlatperspectief is Kate Moss één grote kwab en moet de gemiddelde Somaliër hoognodig de Weight Watchers vervoegen. Vanuit berton-point-de-vue is Malle Babbe ook maar een breekbare babe.

Zolang de liposuctie haar weg naar de fysica niet vindt, hoeft Einstein niet te vrezen voor zijn relativiteitstheorie.

Zolang de liposuctie haar weg naar de fysica niet vindt, hoeft Einstein niet te vrezen voor zijn relativiteitstheorie.

Ook voor zij die vrij tot zeer sportief door het leven gaan en niet als middel tegen een overtollige voorraad aan brandstof, heeft Einstein's niemendalletje verstrekkende gevolgen. Wat Jaques Rogge betreft, komt het toelaten van doping in de sport niet im Frage. Vanuit het perspectief der toeschouwers van menig sportevenement is zulks uiteraard een belachelijke houding.

Voor hen is het van belang dat er baanbrekende prestaties worden geleverd. Wat is anders het nut van de bemoedigende kreten voor hun favoriet? Hoe grandiozer de prestatie, hoe exuberanter het energieverbruik. Een massa rode bloedcelletjes moeten hun bestemming dus tijdig bereiken. De inmiddels gekende formule leert ons dus dat epo zorgt voor een groter debiet aan zuur-

stofdragers die vliegensvlug voor meer energie zorgen. In plaats van Einstein vruchteloos proberen te ondergraven, zou Jaques beter zelf een of onder insect in zijn binnenband steken zodat zijn hersenwok het met iets meer zuurstof kan stellen. "Operatie schone aderen", de doping inquisitie maakt geen schijn van een kans om Einstein weg te relativieren.

De rimpelloze status van baron leert eenieder der Belgen dat een ommeetje in het luchtledige wondren doet voor lichaam en geest. Dirk Frimout ziet er immers bijzonder kwiek uit voor zijn respectabele leeftijd. Met epo, prozac of andere lapmiddeltjes laat hij zich niet in, $e = mc^2$ ondersteunt hij op gelijkaardige wijze als het genie dat ermee op de proppen kwam. Een gezonde bos grijze, centrifugerende voelsprietten die een turbo bedrijvigheid onder dat wollige tapijt doet vermoeden. Einstein blijft dus absoluut in het vet, net als Elvis.

Thomas Vanhees

Rookverbod op UA

Roken kan de bloedsomloop verminderen en veroorzaakt impotentie. Roken is dodelijk. Roken schaadt uw gezondheid en die van mensen in uw omgeving. De vette drukletters op de pakjes vertellen ons niets nieuws, maar hetgeen ze vertellen, doen ze klaar en duidelijk. Ook de UA verkondigt, een jaar voor het wettelijk verplicht is, in niet mis te verstane bewoordingen dat al haar gebouwen sinds 1 januari jongstleden rookvrij zijn.

De tijd dat een student het aan zijn status verplicht was éénhandig een shag te kunnen rollen, ligt ongeveer evenlang achter ons als "Arbeiders, studenten, één front". Van een ontmoedigingspolitiek is zelfs al ettelijke jaren sprake. En nu is het dus zover dat een totaal verbod wordt ingesteld op het sublimeren van tabaksbladeren. Ingegeven door het verbod op roken in Leuven en Gent, koos de UA ervoor om kordaat te kappen met eender welke vorm van een gedoogbeleid. Voordat de sigaret integraal in de ban werd geslagen, werden de beperkingen beter nageleefd op de buitencampussen. De stadscampus bleek iets verstokter.

'Een en ander vereiste een verschillende aanpak', zegt Jan Claessens die instaat voor het rookbeleid binnen de dienst Preventie en Bescherming op het Werk. Het doelpubliek valt uiteen in drie categorieën: het personeel, de eigen studenten en de buitenstaanders. Vooral laatstgenoemden zijn een probleemgroep op onze

Van mijn dertien kende ik je al. Je raakte toen mijn lippen en ik was direct verloren. Het moest er ooit van komen. Ik kwam je overal tegen en elke keer keek je naar mij. Maar nu na zoveel jaren, voel ik me door jou kleingehouden. Ik wil mijn vrijheid terug. Ben ik man genoeg om mijn eerste grote liefde te kwetsen? Na al die jaren? Maanden kon ik zonder je, ik moest je enkel vermijden. Telkens ik je zag, wilde ik je beminnen. Ik had een ambigu gevoel van afkeer en absolute lust om je terug tegen mijn lippen te drukken en je overal mee te nemen. Je was er ook altijd bij, op alle gebeurtenissen die voor mij van tel waren. In pijn en geluk, je was er zonder al te veel woorden. Telkens ik je tegenkwam in studentenkroegen, op feestjes, op bezoek bij mijn moeder of op de campus moest ik afrekenen met demonen. Je weet me nog steeds te vinden op zwakke momenten, je gebruikt me en laat me telkens gedesillusionerd achter. Ik haat je, ga weg. Ik hou van je, kom terug. Ik ga je missen als je weg bent. We passen niet bij elkaar en mijn geest is je ontgroeid. Mijn lichaam snakt nog naar je smaak, je vorm, je gaf me lucht in een overbevolkte wereld. Je gaf licht in mijn duisternis. Maar nu is het genoeg, je maakt me ziek. Ik heb je niet meer nodig. Als je me respecteert, blijf dan weg.

Je mag niet meer op de campus komen en daar ben ik blij om. Ik zal me pas echt vrij voelen, als je voorgoed uit mijn leven blijft. Maar ik ga je missen, als je weg bent... mijn teergeliefde sigaret.

Edwin Verberght

open campussen. Omdat in een eerste fase niet gewerkt wordt met een tuchtprocedure, wordt de controle opgedragen aan het hele personeelskorps. Elk van hen mag mensen die in overtreding zijn met het rookverbod hierop aanspreken. Ze worden geïnformeerd met een folder en krijgen op kosten van de universiteit de

kans om begeleid te worden om te stoppen met roken. Tot aan de eerste evaluatie binnen een zestal maanden, is het de burgerzin en een diplomatische aanpak die voor de naleving moeten zorgen. Volgens Jan Claessens staat het leeuwendeel van de studenten achter de maatregel.

Niet iedereen is even optimistisch. De dame die ons vriendelijk te woord stond bij de dienst studieadvies haalt de analogie aan met het sluikstortprobleem in de agora om te voorspellen dat het rookverbod, net zoals de vuilbakken, in onbruik zal blijven.

De uitzondering op de rookvrijregel zijn het Kaf en het Agora Café. Als horecazaken voorzien ze nog ruimte voor de verdrukke minderheid der nicotineliefhebbers. Naast het publieke welzijn maken zij deel uit van het winnende kamp door de extra koffies die ze in barre tijden aan de rokers mogen aanbieden tijdens hun papauze.

Thomas Vanhees

Jan Claessens, bij wie u terecht kan met vragen en/of suggesties, en de kuisploeg hopen alvast op uw bereidwillige medewerking. Geena Lisa zou naar verluidt bereid zijn zich te ontdoen van haar laagje verf.

LEZERSBRIEVEN

Terecht voert de Universiteit Antwerpen het actief pluralisme hoog in het vaandel. Het liet toe dat drie universitaire instellingen, elk met hun eigen profiel, een antwoord konden bieden op een prangende vraag. Verkozen ze samenwerking, vernieuwing en universalisme boven een eigen maar minder belangrijke plaats in het universitaire landschap? Het actief pluralisme is ook om een andere reden waardevol.

Enkel in Antwerpen krijgen de verschillende levensbeschouwingen zoveel kansen om open en duidelijk hun eigen ideeën in de verf te zetten. De UA stimuleert zo wederzijds respect en waardering en tracht op die manier ook elke levensbeschouwelijke zelfgenoegzaamheid achter zich te laten. Zo kan iedereen, van welke gezindheid ook, zich thuis voelen en zijn of haar levensbeschouwelijke horizon uitdiepen en verbreden. Probleem is echter dat er verschillende manieren zijn om die levensbeschouwelijke gastvrijheid vorm te geven. Het laten verwij-

deren van een aantal kruisbeelden op de stadscampus vormt daar een treffende illustratie van. De UA kon ook opteren om naast de reeds bestaande katholieke symbolen ook nog vrijzinnige, orthodoxe, joodse, islamitische en andere symbolen aan te brengen. Maar niet elke levensbeschouwing wenst dit of heeft dergelijke symbolen. In dat geval lijkt het beter om helemaal niets te hangen. Misschien moeten we het ons ook gewoon even voorstellen. Willen we werkelijk her en der een rist symbolen aan de muur? Dat wordt gauw een boeltje en daar heeft niemand wat aan.

Toch hebben we ook begrip voor het feit dat niet iedereen gelukkig is met de verwijdering van die kruisbeelden. Zij waren sommigen tot steun en voor velen allicht een vertrouwd beeld. Maar precies daarom is de UA ook zeer selectief geweest in haar keuze. De kruisbeelden in de pastorale dienst ('Zomaar een dak')

én in de twee kapellen van de stadscampus bleven uiteraard behouden. De overige, die in de openbare gangen en lokalen, werden verwijderd. Voor sommigen is dit toch een brug te ver. Eén van hen kroop in de pen en gaf in "dwars" lucht aan zijn ongenoegen. De auteur van "Kruisweg? Kruis weg!" slaat de bal echter compleet mis wanneer hij

De auteur van "Kruisweg? Kruis weg!" slaat de bal echter compleet mis wanneer hij de UA omschrijft als "kettters"

de UA omschrijft als "kettters" en suggereert dat de katholieke levensbeschouwing enkel in clandestiniteit kan beleefd worden. De UA op die manier brandmerken is middeleeuws en de gemaakte suggestie is flagrant in strijd met de realiteit. Zoals reeds gezegd biedt het actief pluralisme de verschillende levensbeschouwingen - en zeker ook de katholieke - alle kansen om hun visie te expliciteren en vorm te geven.

Misschien moet het bespelen van de slachtofferrol onze aandacht afhouden van een veel fundamenteler

probleem. Namelijk de ongelijke verdeling van personeel en middelen tussen de katholieke en vrijzinnige levensbeschouwing. Die ongelijkheid plaatst wel ernstige vraagtekens bij het actief pluralisme en haar aanspraak op een evenwaardige behandeling van de verschillende gezindheden. Laten we het actief pluralisme op zo een manier vorm geven dat iedereen zich welkom en gelijk behandeld voelt. Dan kan er sprake zijn van een echte dialoog en heeft dit lovenswaardige project kans op slagen. Laten we daar samen voor gaan!

*Jurgen Slembrouck
Niet-confessioneel
moreel consulent
Universiteit Antwerpen - Vrijzinnige
Dienst Stadscampus - Venusstraat 35
- 2000 Antwerpen - België webstek:
www.ua.ac.be/moreelconsulent*

KRUISWEG? KRUIS WEG!

In het decemnummer van dwars stond een opiniestuk van een persoon waarvan de naam -gelukkig maar- bekend is bij de redactie, en waarin de anonieme betrokkene betreurt dat men in het kader van het "actief pluralisme" van deze universiteit de kruisbeelden uit de leslokalen op de stadscampus heeft verwijderd. Dat is volgens de schrijver-zonder-naam blijkbaar heel erg, voor ons en voor Jezus zelf, maar goed voor de christenen omdat het christendom clandestien "wat beter tot haar recht" komt.

Dat laatste is de christenen zeker gegund en de nostalgische toon waarmee de auteur het heeft over de geneugten van de aanwezigheid van een manspersoon in doodsnood aan de muren van een klaslokaal

roepen bij de eveneens anonieme schrijver inderdaad mooie herinneringen op aan lang vervlogen dagen. Maar waarover gaat het eigenlijk?

Natuurlijk had het oude UFSIA kruisbeelden aan de muur, dat was een katholieke universiteit en daar hangen ze aan de muren wat ze willen (als de symbolen maar katholieke zijn). In een actief pluralistische universiteit is het allemaal een beetje moeilijker:

daar moet je eerst grondig nadenken wat je doet. Een kruisbeeld alleen kan natuurlijk niet, dat zal wel duidelijk zijn. Maar wat dan wel? Eén mogelijkheid is natuurlijk om naast het kruis ook de symbolen van de andere levensbeschouwingen aan te brengen. Maar niet alle godsdiensten hebben dergelijke symbolen en niet alle levensbeschouwingen zijn godsdiensten: hebben niet-religieuze mensen, buiten het crème-deglaceke van de humanisten, herkenbare symbolen? En als dat zo is, waar vinden we een muur die

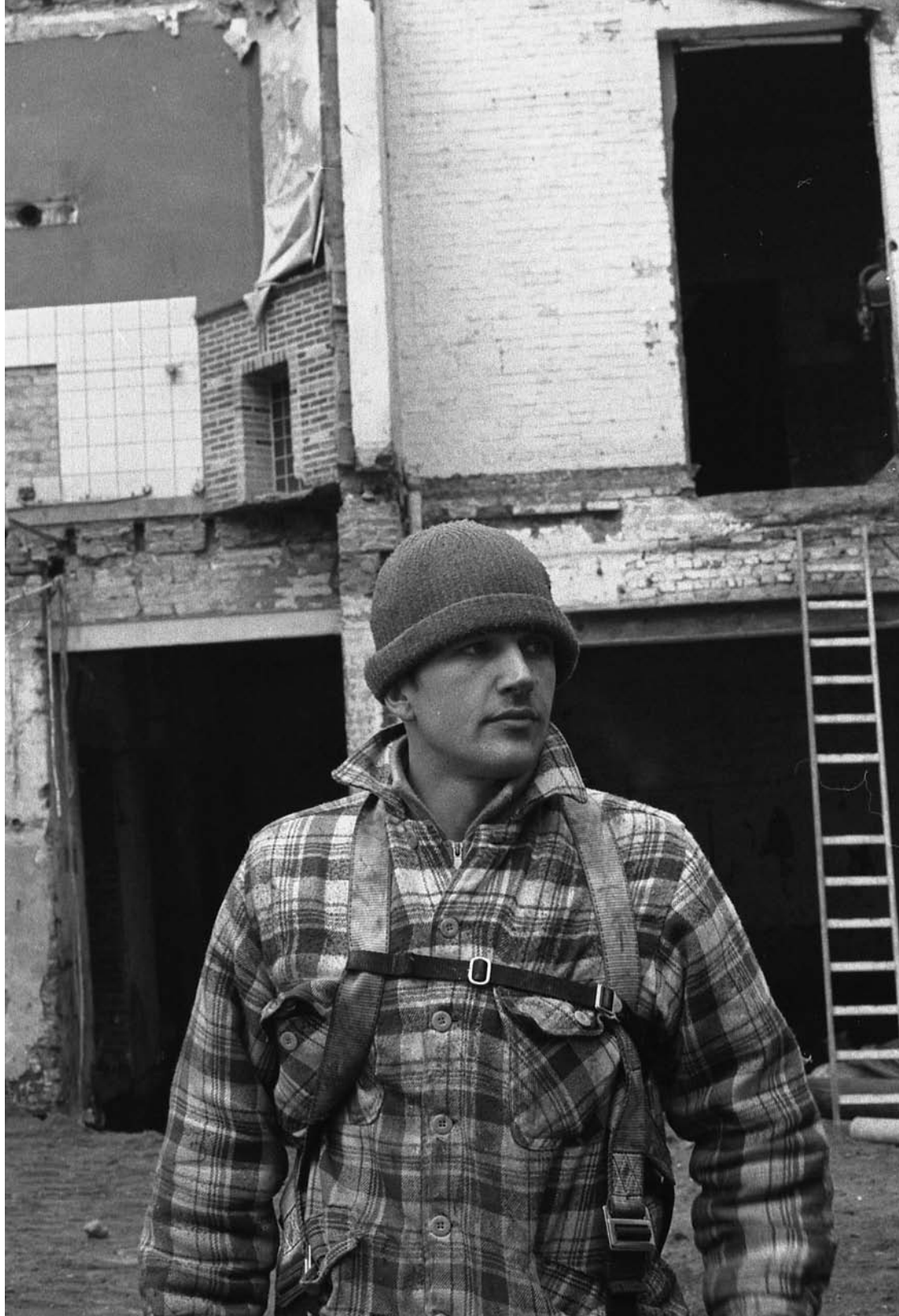
groot genoeg is voor alle symbolen? Actieve pluralisten kunnen toch niemand uitsluiten? Er is nog een groter probleem met het tonen van alle symbolen. Het feit zelf dat die worden opgehangen is beledigend voor de leden van al die godsdiensten die zich op de bijbel beroepen, want daar lezen we (Exodus 20:4) dat God zijn volgelingen uitdrukkelijk verbiedt om afbeeldingen te maken.

Toch geen bezwaar, collega, dat er voortaan een swastika naast het raam hangt?

De enige optie is dan om de muren leeg te laten en dat is wat er inderdaad gebeurde. Het weghalen was overigens niet nodig geweest als de technische dienst van UFSIA niet al anderhalf jaar geleden had gedaan wat ze toen hadden moeten doen: alle kruisbeelden weghalen op de laatste dag dat die universiteit katholiek was. Maar waarom wil de schrijver van dit stuk niet dat zijn naam in dwars staat? Is hij bang dat de Sturmabteilung van het actief pluralisme de deuren van zijn bureau zal instampen om met geweld het laatste

kruisbeeld van de muren te halen? Natuurlijk laat een echt actief pluralisme toe dat je in je eigen bureau hangt wat je wil. Zolang alle medewerkers op dat bureau het ideologisch of religieus volledig eens zijn, natuurlijk. Het is een beetje zoals bij roken: beleefdheid moet centraal staan. Toch geen bezwaar, collega, dat er voortaan een swastika naast het raam hangt? Actief pluralisme wil op de eerste plaats zeggen dat we allemaal in alle omstandigheden onze eigen mening mogen zeggen en dat we respect hebben voor de opinie van alle anderen. Maar dat veronderstelt wel dat we eerst heel goed weten wie er aan het woord is.

Auteur bekend bij de redactie, bij professor Geert Lernout, maar vooral bij Gert Van Langendonck.

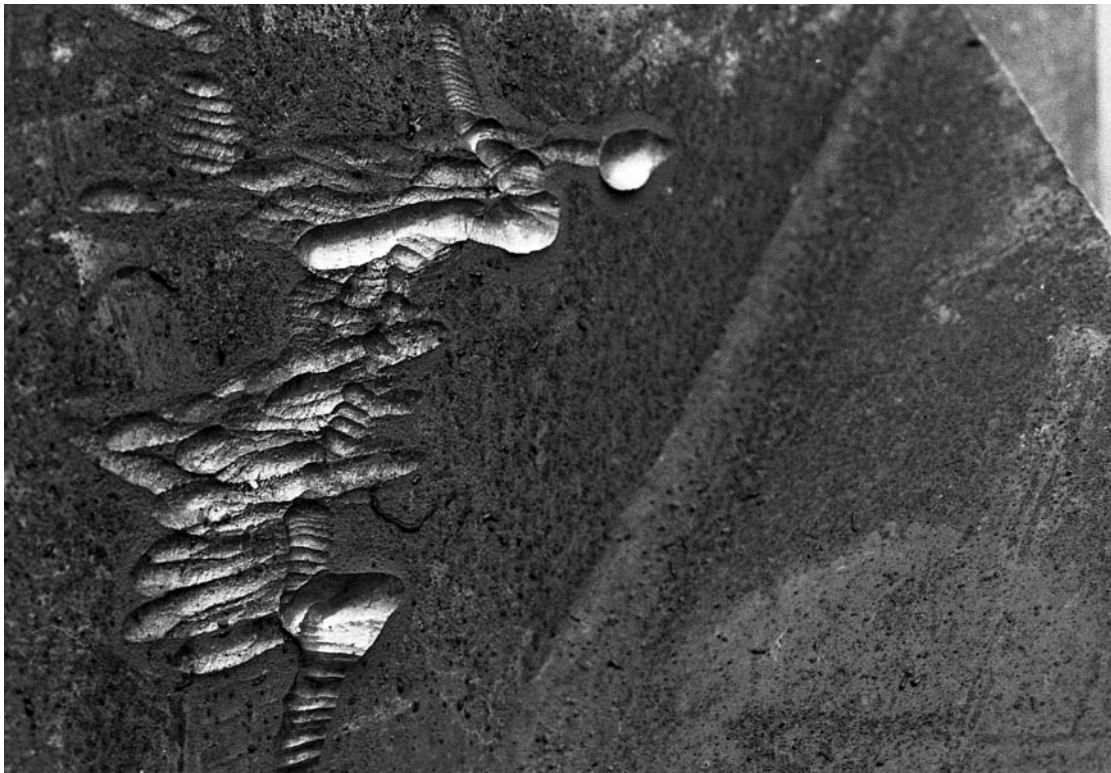
HARINGROOKERIJ

In 1894 verhuisde de vismarkt naar nieuwe installaties aan de Scheldestraat op het Zuid. In het begin van de jaren 1950 verdween de vismarkt uit het oog en de neus van de Antwerpenaren naar haar nieuwe bestemming op het Kiel. Aan de traditie van de 'getrouwde lappen' die 's vrijdags om vis gingen, en 's zaterdags met een dubbele tong thuis kwamen vertellen 'dattem te duur was', kwam geruisloos een einde.

Waar vroeger vis gekuist, versneden en verhandeld werd, worden nu door promotoren luxueuze appartementen en lofts gebouwd. Het Zuid breidt dus niet alleen uit richting Petrol. De ruimte langs de Schelde, tussen de oude binnenstad en het Zuid, raakt stilaan volgebouwd. (Atlas van Antwerpen, R. Binnemans en G. Van Cauwenberg, Antwerpen, 1991, blz. 78)

Op de foto's is de afbraak van 'de Haringrookerij' te zien, één van de laatste relictten van de vismijn.

foto's: AMOZ

Congolese jongeren voelen zich in de steek gelaten

Mouvement Panafricain vertolkt verlangen naar betere levensomstandigheden

KINSHASA - In onze oud-kolonie Congo, die sinds 1960 onafhankelijk is, loopt een zeer moeizaam "transitieproces" dat het land aan een nieuwe, meer democratische bestuursvorm moet helpen. "Zo goed als iedereen liet de Congolese jongeren in de steek", beklem-

toont Rossy Mbi, de voorzitter van de Mouvement Panafricain de la Jeunesse Congolaise (MPJC). "Veel jongeren hebben geen idee hoe ze uit de miserie moeten geraken. Ze raakten hun hoop in de politiek kwijt en vluchtten in de drank, drugs, muziek en prostitutie."

De levensomstandigheden in Congo mogen dan uitermate precair zijn, er is wel dege-lijk een "civiele maatschappij" die de strijd voor een meer rechtvaardige samenleving niet opgeeft. Ook onder de studenten en andere jongeren blijven mensen actief die zich niet wensen te verzoenen met het cynisme van diegenen die prediken dat «het toch allemaal nooit zal veranderen». Een teken van hoop voor de toekomst van Congo, een land dat om historische en andere redenen nauw verbonden blijft met Vlaanderen en België.

Veelzeggend is dat de studenten in Kinshasa en andere Congolese steden begin juni 2004 massaal op straat kwamen. De studenten protesteerden toen erg fel tegen de lakse houding van de VN-missie in Congo (Monuc). In Congo leeft heel wat ergernis over de manier waarop de internationale

vredesmacht haar - uitermate belangrijke - taak al dan niet uitvoert.

De "Panafrikaanse Beweging van de Congolese Jeugd" (MPJC) wil dat Congo opnieuw een jonge generatie krijgt die "waardig" en "verantwoordelijk" is, en die in staat is het land naar een betere toekomst te leiden. De initiatiefnemers zien zichzelf als een onderdeel van een beweging met een lange traditie die de Afrikaanse cultuur wil beschermen en die Afrika de mogelijkheid wil bieden haar rol in "het concert der naties" te vervullen.

"De MPJC werd opgericht op 8 juni 2003", vertelt voorzitter Rossi Mbi, een student geneeskunde in Kinshasa. "Jongeren uit diverse organisaties wilden niet langer in verspreide slagorde werken, maar hun krachten bundelen. De basis van onze werking is het panafrikanisme. Wij willen de Afrikaanse cultuur en

specifieke waarden als solidariteit en onderlinge bijstand promoten. We geloven dat Afrika aan de wereld kan bewijzen dat het wel degelijk in staat is te evolueren. De filosofie van het panafrikanisme ontstond in de negentiende eeuw in Amerika, maar wij passen ze aan de Congolese realiteit aan. Congo beleeft een uiterst moeilijke periode. Wanneer er bijvoorbeeld in Oost-Congo wordt gevochten, lijkt het in Kinshasa alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Wij willen onze jongeren ervan bewust maken dat de gebeurtenissen in het oosten voor iedereen van belang zijn en dat zij het verdomde recht hebben dit land te laten evolueren."

"Conferenties" en publieke bijeenkomsten zijn voor de MPJC essentiële middelen om de Congolese jongeren bewuster te maken van de problemen en van de mogelijkheden. "Als jongeren leven we in zo'n grote miserie dat we verplicht zijn onszelf te beredderen", zegt Mbi. "We willen niet langer gewoon afwachten wat de anderen zullen doen. Met beperkte middelen willen we zoveel mogelijk van onze idealen verwezenlijken. Dankzij de bijdragen van onze leden kunnen we onze activiteiten zelf financieren. We willen onafhankelijk werken, en verbinden ons niet aan een politieke partij."

De "Panafrikaanse Beweging van de Congolese Jeugd" (MPJC) wil dat Congo opnieuw een jonge generatie krijgt die "waardig" en "verantwoordelijk" is, en die in staat is het land naar een betere toekomst te leiden.

Complexen

“Jongeren van hun complexen bevrijden.” Dat is een belangrijke uitdaging voor Rossy Mbi en de rest van het bestuur van de MPJC. In dat bestuur zitten heel wat jonge mannen en vrouwen met potentieel. Ondervoorzitter Rémy Musongela bijvoorbeeld is een student criminologie. Secretaris-generaal Kapax Kalume is een jurist. Mayuto Ibrahim verzorgt de “public relations”. Hervé Kutonda Mbala is verantwoordelijk voor “het politieke departement”. De vrouwelijke flank wordt verzekerd door mensen als Fanny Mbi, een zuster van de voorzitter, en Betty Nsende.

De jongerenbeweging tracht zoveel mogelijk jongeren in contact te brengen met Congolese politici. “Wij inviteren alle politici die in onze ogen een boodschap te vertellen hebben”, stelt de voorzitter. “De machthebbers - de overgangsregering - staan eerder onverschillig tegenover onze activiteiten. De meeste politici in dit land zijn met andere dingen bezig dan met de bekommernissen van de jongeren of de bevolking. Gelukkig zijn er ook uitzonderingen, die onze verzuchtingen wel begrijpen.”

Mbi heeft geen gebrek aan inspiratie wanneer hij de vraag krijgt welke de concrete noden zijn van de jongeren in Congo. “Het onderwijssysteem is

tegenwoordig van een lamentabele kwaliteit”, legt hij uit. “Intellectuelen kunnen de problemen van hun land alleen maar helpen oplossen als ze een degelijk onderwijs genoten. Net als in andere landen gebeurt, zouden de autoriteiten hier jongeren moeten steunen wanneer ze zich willen organiseren. Er heerst een groot gebrek aan burgerzin, mede als gevolg van de oorlogen in de jaren negentig. De jongeren worden door zo goed als iedereen aan hun lot overgelaten. Kinderen werden misbruikt als kind-soldaten of voor andere doeleinden. Soms zijn ze goed om de leiders te komen toejuichen.”

Jongeren die het geluk hebben een baan te vinden moeten vaak compromissen sluiten. “Meisjes moeten bijvoorbeeld accepteren dat ze ‘met de baas moeten meegaan’ als ze hun job willen houden. Universitairers hebben het zo moeilijk dat ze verplicht zijn ‘taxichauffeur’ te spelen. Theoretisch bestaat er nu in Congo een soort van minimumloon, maar in werkelijkheid blijft die maatregel dode letter. De jongeren zijn dan ook erg wanhopig.”

Nieuwe politieke klasse

De vraag rijst wat er moet gebeuren om het lot van de circa 54 miljoen Congolezen te kunnen verbeteren. “Wanneer een voet door gangreen is

“Hét probleem bij uitstek in Congo is dat “de leiders” niet de minste visie voor hun land hebben”

(Op de foto: Joseph Kabila)

aangetast, moet je hem afzetten om de patiënt te redden”, argumenteert Mbi. “De huidige politieke klasse, die in de ban is van corruptie en egoïsme, moet plaatsmaken voor anderen. Het is hoog tijd voor een aflossing van de wacht, voor een nieuwe generatie politici met nieuwe ideeën.”

Hét probleem bij uitstek in Congo is dat “de leiders” niet de minste visie voor hun land hebben, meent Mbi. “De leiders beschouwen Congo als een soort van familiebedrijf en bedienen zichzelf gretig uit de staatskas. Corruptie is er natuurlijk zowat overal in Afrika, maar bepaalde landen gaan wel voorop.”

Volgens Mbi is de onvrede onder de Congolese bevolking zo diepgeworteld, dat er vroeg of laat problemen van komen. “Ik vergelijk de situatie met een geweldige atoombom, die dreigt te ontploffen. De machtheb-

bers snappen maar niet dat de jongeren zeer gegronde verwachtingen koesteren. Ze verkondigen graag dat wij jongeren niet in staat zijn te begrijpen wat er gaande is en wat er moet gebeuren.”

Het transitieproces in Congo is het resultaat van de vredesakkoorden die tijdens de intercongolose onderhandelingen in Sun City (Zuid-Afrika) werden afgesloten. «Sun City» deed in 2003 een overgangsregering aantreden, met Joseph Kabila als president. Kabila moest niet minder dan vier vice-presidenten naast zich dulden. Een belangrijk deel van de regering bestaat uit mensen die vroeger in rebellenbewegingen tegen “Kinshasa” vochten. De zogenaamde

“1+4”-formule stuit bij veel Congolezen op scherpe kritiek. “1+4 is gelijk aan 0”, scanderen de Congolezen vaak tijdens demonstraties.

“In Sun City werden deals gemaakt die niets met de echte behoeften van de bevolking te maken hadden”, vindt Rossy Mbi. “De vredesakkoorden legden wel een kalender voor vrije, transparante en democratische verkiezingen vast. Wij eisen dat de machthebbers de door henzelf beloofde verkiezingen ook laten plaatsvinden.” Volgens de jongerenactivist kan het transitieproces op twee zaken uitdraaien. “Ofwel leidt de transitie tot een machtsstrijd tussen de ‘composantes’ (stromingen), ofwel komt het volk in opstand. Ik herinner daarbij aan de acties van de studenten op 3 en 4 juni 2004.”

Offers brengen

Als het volk zou revolteren tegen de huidige leiders, zijn nieuwe bloedbaden niet uit te sluiten. Mbi reageert nuchter: “Om een nobel doel te bereiken moet je nu eenmaal offers willen brengen.”

Essentieel voor het welzijn van de Congolese bevolking is dat de internationale gemeenschap, België

“Wanneer een voet door gangreen is aangetast, moet je hem afzetten om de patiënt te redden”, argumenteert Mbi. “De huidige politieke klasse, die in de ban is van corruptie en egoïsme, moet plaatsmaken voor anderen. Het is hoog tijd voor een aflossing van de wacht, voor een nieuwe generatie politici met nieuwe ideeën.”

(Op de foto: het bestuur van de Mouvement Panafricain de la Jeunesse Congolaise)

foto: Denis Bouwen

voorop, haar engagement voor het democratiseringsproces vooral niet opgeeft. Ons land profileerde zich de voorbije jaren als een speler die

de transitie in Congo wil zien slagen. Ook voor de jongeren van Congo is het belangrijk dat die inspanning wordt voortgezet.

Niets belet studenten- en jongerenorganisaties in Congo en België (Vlaanderen) overigens om onderlinge banden te kweken en elkaar te inspireren en steunen. Wie Congo kent, weet dat de Congolezen nog altijd veel genegeheid koesteren voor alles wat Belgisch is. Een belangrijke troef voor al wie de Congolees-Belgische betrekkingen een warm hart toedraagt en nieuwe vormen van samenwerking wil tot stand brengen.

*Denis Bouwen
Afrika- en Congo-journalist
oud-student UA*

Studenten die graag met de Mouvement Panafricain de la Jeunesse Congolaise (MPJC) in contact willen treden, kunnen e-mailen naar het adres mpjc_africa@yahoo.fr. Bellen kan naar het nummer 00243/988.31.675. Het secretariaat van het MPJC-bestuur zit in de Avenue Lubumbashi (nr. 398) in de wijk Adoula, een onderdeel van de gemeente Bandalungwa in Kinshasa. Wie graag contact wil leggen met studenten in Congo, kan ook e-mailen naar denis.bouwen@skynet.be.

The Aviator 85%

The Aviator: Martin Scorsese is back! Na het ietwat teleurstellende "Gangs of New York", herstelt de grootste nog levende filmregisseur zijn reputatie met dit zeer sterke portret van een Howard Hughes. Je kent deze man misschien van de urban legends die over hem bestaan: volledig afgesloten van de wereld leeft deze excentriekeling in een flat boven een casino in Las Vegas, met Kleenex-dozen als schoenen. We zien Leonardo DiCaprio eens in een rol die niet wringt, zoals dat in "Gangs" wel het geval was. De psychotische kant van het karakter van Hughes hangt doorheen de hele film als een zwaard van Damocles boven het hoofd van DiCaprio. Drie uur lang erger je je aan de dwangneuroses van het hoofdpersonage, tot je er zelf bijna een ontwikkelt: zo intens is de film, zo hard ga je meelevens met de man die een visionair beeld van de toekomst verkondigt. De acteerprestaties in deze megaprent zijn geweldig, maar we verwachtten ook niets anders van een cast die sterren bevat als Kate Beckinsale, John C. Reilly, Alec Baldwin en Jude Law. Ook de cameravoering is buitengewoon. Zelfs de lange duur van de film stoort niet, want de hele film lang voel je je alsof je op een rollercoaster van emoties zit. Nu alleen nog Cate Blanchett knippen, en de Oscars komen eraan!

Closer 70%

90%

Der Untergang

In feite is een beschrijving van deze film een onmogelijke opgave: iedereen kent immers het verhaal van de laatste dagen van Hitler, opgesloten in zijn bunker, psychotisch, tot het einde onafwendbaar was... Het opzet is dan ook vrij eenduidig: vertolk de laatste dagen van Hitler, feit per feit, zonder ideologisch vooroordeel. Dé reden waarom je tóch naar deze film moet gaan kijken is de beklemmende sfeer die uitgaat van de film. Je gaat twee uur lang mee ondergronds in de bunker. De stijl van filmen is dan zo indrukwekkend dat je blij bent als je eens daglicht ziet op de pellicule, zodat je eens kunt ademen. Daarbovenop komt dan nog eens de beangstigende echte vertolking van Bruno Ganz. Hij geeft je de indruk dat den Adolf nog een laatste keer is opgestaan om je te waarschuwen voor de gevaren van fascisme. Hij doet dit echter zonder te vervallen in karikaturen. Hij beeldt Hitler af als een mens, maar dan wel als een verdorven, alleenstaand en psychotisch mens van vlees en bloed. Voor deze film slechts één advies: GAAN!

Het is duidelijk dat de makers van deze film eens 'iets anders' wilden doen. Dit portret van twee relaties heft qua verhaal bijzonder weinig om het vege lijf. Laat ons zeggen dat wie naar deze film gaat kijken, op anderhalf uur een samenvatting krijgt van de relaties van twee koppels, waarvan man en vrouw elk de ander benijden om zijn/haar geliefde. Dit is dan ook de grote sterkte en de grote zwakte van de film: de ambitie is een groot bereik, het verhaal betreft immers een periode van een jaar of twee. Gevolg is dat men telkens inzoomt op één scharniermoment in een relatie, om dan vooruit te springen naar het volgende scharniermoment. Jammer echter dat de acteurs op deze manier geen diepgang kunnen geven aan hun vertolkingen. Je ziet als kijker niet waar het verhaal naartoe gaat, omdat je de personages niet kunt doorgronden. Wat je er zelf van vindt, hangt volledig af van je persoonlijke smaak. Ik kan wel dit zeggen: voor zover de film er de ruimte voor laat, doen de acteurs een geweldige job. Vooral Clive Owen ("King Arthur") en Natalie Portman ("Star Wars") zijn fantastisch. Kortweg: een dubieus gevalletje, deze film. Is hij entertainend? Jazeker. Maar blijft hij ook lange tijd op je netvlies gebrand? Jammer genoeg niet.

Film kort

The Assassination of Richard Nixon: Tegenvallend psychologisch drama over een zwaar gefrustreerde man die besluit president Nixon, bron van alle kwaad, te vermoorden. Overduidelijk een kunstje opgevoerd door Sean Penn, met het oog op het wegkopen van Oscars. Het resul-

taat komt echter nog niet aan de enkels van 'Taxi', waar deze film de mosterd haalde.

SCORE: 40%

Phantom of the opera:

Deze prent lijdt aan een zware vorm van

bloedarmoede. De verfilming van de bekende musical vuurt torenhoog cliché na torenhoog cliché op je af. Uiteraard dient er een stevige noot gezongen te worden, maar trop is teveel! Wie kan zijn lach nog inhouden wanneer een personage bij het schminken zomaar in zingen

uitbarst? Neen, als je dit verhaal nog eens wilt horen, ga dan naar de opera, niet naar de film. De musical leek na "Moulin Rouge" even op te leven, maar dit soort stinkers drijft het genre terug naar haar graf.

SCORE: 20%

Vrijdag 4 februari 2005. Het Harig Monster ligt geveld, en dit zowel op lichame-lijk als geestelijk vlak. Ik vermoed dat slechts weinigen geïnteresseerd zullen zijn in de fysische en psychi-sche gezondheidstoestand van één onzer premature voorvaders, maar bij wijze van statement wil ik er hier toch dieper op ingaan; een harig monster heeft ook zo zijn gevoelens.

Wat het lichamelijke betreft, moet vooral melding gemaakt worden van die allesoverheersende steenpuist die zichzelf gemanifesteerd heeft op de onderrug. Geen nood zou je zeggen "gewoon imploderen is de boodschap", ware het niet dat schrale individuen erbarmelijke pogingen hebben onder-nomen de kwalijke steen opnieuw zijn vrijheid te geven. Daarenboven ontstond er nadien een spontane en heftige concurrentie tussen de ver-schillende individuele haarspriet-ten (de schuilnaam van deze auteur berust duidelijk niet op louter toeval) om de opengereten wonde te infiltre-ren en te infecteren met als gevolg de volledige paralysering van beide benen, genre oprukkend gangreen en amputatiedrift.

Het Harig Monster

De geestelijke tegenhanger van mijn lichamelijke kwaal en haar gevolgen behelst het algemene onbehagen van de combinatie 'gejaagdheid, stress en verantwoording'. Om dit enigszins te begrijpen, moet eerlijkheids-halve toegegeven worden dat dit monster zonet een exotische uitstap achter de getormenteerde rug heeft waarin relaxen toch een van de hoofdbezigheden was. Terug in het grauwe, grijze en kille Belgenland word je dan langs alle kanten bestookt met werk-aanbiedingen, gemiste oproepen, overvolle elektronische brieven-bussen en andere drin-gende gisteren-deadlines (zie Dwars December).

Ach, de wereld zal wel weer op zoek zijn gegaan naar een zeker natuurlijk evenwicht: studenten ontstressen na het semestriële regio-nale kampioenschap 'De Beste Her-kauwende Papegaai van de Faculteit X', en monsters (zoals ook sommige proffen) ervaren net het omgekeerde na een maandje vertoefd te hebben in Luilekkerland. Met andere woorden, het gaat jullie goed!

(wm)

illustratie: Wim Le Page

In welke mate gaat het stu-dentenleven gepaard met het gebruik van alcohol? Gaat de student wel eens over de schreef als het op het gebruik van illegale drugs aankomt? In welke mate neemt de student zijn toevlucht tot medicatie om de examenperi-ode met "heldere" geest door te komen? En heiligt het doel wel de middelen?

Over deze en tal van andere vragen zullen onderzoekers en preventie-werkers van de Universiteit Ant-werpen (UA), het Stedelijk Overleg Drugs Antwerpen (SODA), het Centrum voor Geestelijke Gezond-heidszorg VAGGA-Altos en de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) zich dit jaar buigen. In alle hogescholen en in de Universiteit Antwerpen wordt onder de studenten een groot-schalig onderzoek gevoerd naar het gebruik van alcohol, medicatie en illegale drugs. Uniek in België! De Associatie van de Universiteit en Hogescholen Antwerpen en alle aangesloten instellingen staan achter dit initiatief.

Een vragenlijst werd uitgewerkt en via blackboard voor alle ingeschre-ven studenten van de Antwerpse

hogescholen en universiteit toegan-kelijk gemaakt. De vragenlijst polst o.a. naar het middelengebruik, de vrijetijdsbesteding en de netwer-ken waarin studenten zich bevinden. Het betreft een duidelijke, eenvoudige en snel in te vullen vragenlijst. Aan alle deelnemers wordt een maximale anonimiteit gegarandeerd. De meerwaarde van het onderzoek hangt grotendeels af van de mate waarin de studen-ten deelnemen. Om daar een extra stimulans aan te geven, maakt al wie de vragenlijst volledig beant-woordt kans op één van de vele aantrekkelijke prijzen, zoals een digitale camera, een all-in-one-printer van Dell, een reisaanbod van Connections t.w.v. € 250,00 een fingerprint reader van Micro-soft, abonnementen op Knack en Newsweek, cinematickets, enz.

Eind 2005 worden de onderzoeks-resultaten bekendgemaakt. Deze resultaten worden nadien vertaald in concrete preventie-initiatieven in de Antwerpse hogescholen en universiteit. Je hoort er ongetwij-feld nog van.

Guido Van Hal

Meer info op www.ua.ac.be/blackboard

Filmdiva in de aula

MARIE VINCK

Sarah's ouders kijken niet naar haar om. Geen wonder dat ze in de armen van een ogenschijnlijk charmante Hollander vlucht. Dit verhaal kon je afgelopen herfst in 'De Kus' zien, de eerste langspeelfilm van Hilde Van Mieghem, die ook de rol van Sarah's moeder speelde. Haar dochter Marie Vinck nam de hoofdrol op zich. Gelukkig krijgt ze enkel op het witte doek slaag van haar moeder. In het echte leven heeft ze andere kopzorgen, zoals een thesis over 'het groteske bij Gaston BursSENS' en interviews.

Valerie Wechuysen foto's: AMOZ

dwars Welke films en acteurs genieten jouw voorkeur?

MARIE VINCK Dat is een moeilijk vraag. Ik probeer er al jaren achter te komen wat mijn lievelingsfilm nu is. 'Twelve Monkeys', 'Funny Games' en 'Festen' vond ik schitterende films en ik zie graag Gary Oldman en Anthony Hopkins aan het werk. Ik kan niet onmiddellijk op de naam van een actrice komen. Misschien omdat ze minder interessante rollen krijgen? Ach nee, dat is waarschijnlijk bullshit. [Aarzelt] Kris Rietveld en Gilda De Bal, dat vind ik goede actrices. En mijn moeder.

dwars Heb je buiten 'De Kus' nog filmrollen vertolkt?

VINCK Onlangs heb ik nog meegespeeld in een serie van Stijn Coninx, die in de herfst

was in 'Moeder, waarom leven wij'. Toen ik dertien was, heb ik nog meegedaan in een Nederlandse jeugdfilm.

dwars Je zit nu in je laatste jaar Germaanse. Wil je daarna nog acteren?

VINCK Eerst wil ik afstuderen. Het zou jammer zijn moest ik nu niets meer met film doen. Het zal altijd belangrijk blijven in mijn leven, denk ik. Hoewel ik nog niet zeker ben of ik ere mijn beroep van ga maken. Ik overweeg om een jaar journa-

listiek bij te studeren. Ik weet het eigenlijk echt nog niet. Filosofie vind ik ook interessant. Ik heb destijds trouwens nog getwijfeld tussen filosofie en Germaanse.

dwars Zou je ook iets met toneel willen doen?

VINCK Ja, maar toneel is wel heel anders dan film. De manier van acteren is grotesker, maar tegelijk natuurlijker. Alhoewel, ik denk niet dat acteurs hun spel zó enorm opblazen.

"Ik heb ook een maand lang balletles gevolgd. Daarna was ik heel lenig, maar dat is er nu wel terug uit."

dwars Heeft je moeder nog film- of tv-plannen?

VINCK Zeker, momenteel heeft ze veel onafgewerkte scenario's in de kast liggen. In april komt een tv-film van haar op de buis. Ik hoop nog te kunnen meespelen in haar producties.

dwars Had ze jou onmiddellijk op het oog voor de hoofdrol in 'De Kus'?

VINCK Ze vroeg me eerst het scenario te lezen. Nadat ik dat had doorgenomen wilde ik de rol van Sarah wel spelen. Ze zei: "Jaja, maar je moet nog wel eerst audities doen." Toen dat achter de rug was heb ik de rol gekregen. Het is geen gemakkelijk verhaal. Ik had wel zoiets van amai, ik moet hier veel emoties oproepen die ik nog nooit heb gevoeld. Dat was echt een uitdaging. Ik wist dat ik mij serieus zou moeten bewijzen voor deze film.

Op de set

dwars Wanneer is 'De Kus' gedraaid?

VINCK Eigenlijk was het de bedoeling dat de film vier jaar geleden gedraaid werd, maar door een gebrek aan financiële

middelen is het meermaals uitgesteld. De preproductie begon ongeveer twee maanden op voorhand. Ter voorbereiding heb ik een maand lang balletles gevolgd. Daarna was ik heel lenig, maar dat is er nu wel terug uit. Er werd gedraaid in september en oktober, vijfendertig dagen in totaal. Zoveel heb ik dus niet moeten brossen. Het heeft daarna nog ongeveer een maand in beslag genomen om de film te monteren.

dwars Wat moeten we ons eigenlijk bij het maken van een film voorstellen?

VINCK 's Ochtends, een uur voor de eigenlijke opname, begint de draaidag. De acteurs worden geschminkt, nemen het script door met de regisseur. De technici zorgen ervoor dat de camera en de belichting in orde zijn. Daarna beginnen we op te nemen. Meestal besteden we een uur per scène aan de voorbereiding. Na het draaien bekijken we wat er opgenomen is. Hoewel het soms raar is om dat te zien, is het heel handig want het geeft je de kans je eigen spel bij te sturen. Tijdens het acteren stel je je voor hoe wat je doet er op het scherm zal uitzien. Als je die takes later terug bekijkt, komt je spel soms helemaal anders over dan je had bedoeld.

dwars Je hebt ook heel harde scènes samen met je moeder moeten spelen.

VINCK Dat vond ik juist goed. De relatie tussen moeder en dochter in de film was zo anders dan de onze. Daardoor was de grens tussen film en realiteit ook

altijd duidelijk en dat maakte het voor mij eenvoudiger om te acteren. Ik vond de vrolijke scènes soms veel moeilijker om te spelen. Je moet dan dingen laten zien die je normalerwijze niet toont. Die gevoelens zitten wel allemaal in je hoofd, maar zijn moeilijk over te brengen. Wil je die als acteur uiten, loop je het risico te overdrijven.

dwars Wat krijgen we niet te zien in 'De Kus'?

VINCK We hadden uiteindelijk bijna drie uur film, waarvan de helft er is uitgevloegen. Veel dansscènes zijn weggeknipt, wat ik wel spijtig vind. Het is een dilemma waar elke regisseur mee geconfronteerd wordt. Ofwel kies je voor het ritme van het verhaal, maar dan verlies je enkele nuances. Ofwel knip je minder, maar dan zitten de mensen zich te vervelen in de zaal. Mama heeft gekozen voor het ritme, ze wou de vaart erin houden. Ik heb wel gemerkt dat dat gevolgen heeft gehad voor de manier waarop het verhaal bij de kijker is overgekomen. Veel mensen maakten de opmerking dat de vader (Jan Declair) wel heel snel en zonder veel uitleg volledig verandert. Dat komt volgens mij omdat er veel is uitgeknipt. Oorspronkelijk waren er scènes in het begin van de film waaruit bleek dat hij razend kon worden. Een regisseur moet altijd een keuze maken. Welke beslissing hij ook neemt, de film zal er altijd iets door

verliezen.

Het mediacircus

dwars Heb je eigenlijk al veel interviews moeten afleggen?

VINCK Ja, heel veel. Op de duur was ik het kotsbeu, maar nu gaat het alweer wat beter. Journalisten stellen altijd

dezelfde vragen. Relevante vragen, dat wel, maar soms begin je gewoon een lesje op te dreunen. Meestal waren het dubbelinterviews, met mijn moeder. Mama heeft gelukkig meer ervaring op dit gebied, dus ze weet ook beter wat te antwoorden. [lacht]

dwars Hoe ga je om met negatieve kritiek?

VINCK Die negatieve kritiek kan me eigenlijk niet zo veel schelen. Mama heeft gedaan wat ze kon en wou doen. Ze is tevreden over het resultaat en dat is het belangrijkste. Ondanks veel negatieve commentaar was de opkomst hoog. Ik denk dat mama fier mag zijn. Ruben Nolleet heeft mij een paar weken geleden geïnterviewd. Hij had voordien een bijzonder negatieve recensie voor de Tijd geschreven. Ik kwam daar aan en zei dat ik zijn recensie gelezen had, waarop hij zei: "Dat had ik kunnen denken, natuurlijk.". Journalisten hebben hun mening en schrijven die ongenueanceerd neer, denk ik. Ja, je kan dat zo zwart op wit in de krant lezen, terwijl het allemaal veel meer kleur krijgt als je erover kunt

discussiëren. We hebben er uiteindelijk een interessant gesprek over gehad. Hij stond heel open voor wat ik zei.

dwars Word je herkend op straat?

VINCK De laatste tijd wel, ja. Vervelend. Je denkt dat je anoniem op straat loopt en plotseling blijkt dat niet het geval. Dat is heel raar. Op de universiteit krijg ik geen extra aandacht van studenten en proffen door de film. Het is wel fijn dat mensen soms komen zeggen: "Wauw, goeie film!"

dwars Je bent in het theater- en filmwereldje opgegroeid. Kijk je er daardoor anders tegenaan?

VINCK Ik denk dat iedereen zich een beeld vormt van acteurs en bekende

mensen in het algemeen. Dat is normaal en dat zal ook wel bij mij zo het geval zijn. Het is vervelend dat dat beeld niet altijd met de werkelijkheid overeenkomt.

De media zijn maar iets raars. Ik ben er echt van geschrokken in hoeverre ze beslag op je kunnen leggen. Ik kan me inbeelden dat de druk voor Hollywoodsterren soms vreselijk moet zijn. Heel dat mediacircus hoeft voor mij eigenlijk niet, maar het is onvermijdelijk. Een reden om te stoppen met acteren zou het echter nooit zijn, daarvoor ben ik te graag met film bezig.

P.S 'De Kus', een film van Hilde Van Mieghem met Marie Vinck, Fedja Hûet, Hilde Van Mieghem en Jan Declair. Op dit moment niet meer in de zalen, binnen afzienbare tijd

op dvd.

Zilveren Revolutie

Op een ochtend zaten twee mannen, Kleine Man en Kleine Man, samen aan het ontbijt. Er moest gehandeld worden. 'Het zou dus best kunnen dat het heelal op een dag weer tot een heet punt verschrompelt, maar dat hoeft niet erg te zijn. Wat telt is natuurlijk niet de tijd die we leven, maar de tijd die we be-leven. Zolang we nog opgezadeld zitten met een koolstofbrein, is onze snelheid van beleven beperkt door de snelheid van neuronen en neurotransmitters. Een logger mechanisme kan je je moeilijk indenken; om een toonbare gedachte te boetsen, heb je ettelijke microseconden nodig. Nu, dat hoeft gelukkig niet lang meer te duren. Het brein uit silicium dat vandaag nog grotendeels ongebruikt op ons bureau staat, is al veel sneller. Maar het kan natuurlijk nog beter. In de laatste seconden voor de dood van het heelal, zal de temperatuur duizelingwekkend stijgen en dan kunnen we een brein maken dat op kernreacties draait. Hoe energetischer, hoe sneller! Zo kunnen we de ondergang steeds een stapje voorblijven. In die laatste momenten voordat het doek valt, kunnen we een eeuwigheid beleven: een cruise op de

Caraïben, lange winterwandelingen, bruisende romances.'

'Precies', antwoordde Kleine Man, 'En ongeveer hetzelfde geldt voor het levenseinde van een individu. Hoe dichterbij de dood, hoe meer liefde en aandacht er nodig is. En die aandacht komt er natuurlijk niet vanzelf, dat moet georganiseerd worden. We weten wat ons te doen staat.'

Kleine man en Kleine Man stormden de trap af en raasden weg in hun autootje. Het was zo koud en helder dat hun gedachten ijskristallen vormden in de lucht, prachtige gotische denkkristallen.

Het complex lag verscholen tussen de besneeuwde heuvels en de kale sparren, net als in een boek. Er was een controlepost met verveelde, behulpzame wachtposten, en er waren lange gebouwen uit betonblokken. Ze deden denken aan oude kazernes. Op de benedenverdieping van gebouw Vier speelden twee norske, bejaarde mannetjes kaart op een brancard. Kleine Man probeerde een gesprek aan te knopen, maar ze wilden niets vertellen. De Kleine Mannen trokken

dan maar de blauwe plastic hoesjes over hun schoenen om geen sporen na te laten en beklommen de trap. Boven, in de lange gang, sloeg de stilte hen in het gezicht. Toch zaten de kamertjes aan weerszijden vol mens, liggende en zittende en knabbelende mens, gevangen in een eeuwenlange beweging, 'trager dan de traagste steen.' De Kleine Mannen kwamen aan in de controlekamer waar mooie vrouwen in het wit zich onledig hielden met koekjes en monitors. Kleine Man zei: 'We komen eens een kijkje nemen', waar Kleine Man aan toevoegde: 'En of het mogelijk zou zijn om een ouder,.. ik bedoel een behoeftig ouder persoon.....' De woorden van Kleine Man stokten in zijn keel en terwijl de begripvolle vrouwen antwoorden gaven op allerlei vragen die men zou kunnen stellen, voelden de Kleine Mannen zich héél klein worden. Ze vluchtten snel terug in hun autootje en snorden langs velden en dorpjes, uit hun radio schalde oude klezmermuziek. Aan een politiepost met gewapende en nerveuze agenten moesten ze stoppen. De weg was afgezet voor al de wereldleiders die hier waren geland om de bevrijding van het concentratiekamp

Auschwitz te herdenken.

Terwijl die Grote Kleine Mannen langssuizden in geblindeerde zwarte wagens, begon op de radio een nieuwsbulletin: 'De zilveren revolutie in Rusland gaat door. Sinds de Doema de wet goedkeurde die lagere huurprijzen en gratis openbaar vervoer voor gepensioneerden terugschroeft, is overal in het Rijk onrust uitgebroken. De oudjes hebben verschillende wegen bezet en openbare gebouwen bestormd. Tot nu toe is er één dode gevallen. Sociologen verwachten dat dit oproer, dat weliswaar is uitgelokt door de specifieke situatie van de Russische gepensioneerd, slechts een voorloper is van een wereldomvattende opstand. Deze omwenteling zal een gevolg zijn van de kantelende bevolkingspiramide en van de frustrerende en isolerende informatisering van de maatschappij.'

De wereldleiders verdwenen aan de horizon en de nieuwslezer maakte weer plaats voor schraperige violen. De Kleine Mannen waren ondertussen vastgevroren.

jabko

Cultuur met een grote C

Van 02/03 tot 05/03 kan je Ingmar Bergmans 'Scènes uit een huwelijk', door Toneelgroep Amsterdam onder regie van Ivo Van Hove zien.

Salomé van Richard Strauss wil je hoofd op een bordje als je haar niet op 10, 12, 15, 18, 20 en 23 maart in de Vlaamse Opera komt bekijken en beluisteren.

De Arenbergschouwburg heeft bekende Vlaamse stemmen op het programma staan: Voice Male op 22 februari en Jan Leyers op 3 maart. Dat deze schouwburg voor elk wat wils biedt, bewijst de voorstelling van Ramsey Nasr en Alfred Schaffer op 11 maart.

Wie De Roovers aan het werk wil zien, moet maar op 21 of 22 februari naar de Monty gaan. Daar spelen ze 'De wilde eend' van Henrik Ibsen. In dezelfde zaal kan je op 15, 16 en 17 maart 'Aalst' van Victoria zien.

In zaal Rataplan kan je voor theater, film en muziek terecht. Op 26 februari speelt Chris Mentens er de pannen

van het dak en op 1 maart tonen ze daar de film 'Noi Albinoi'

Nog tot 27 februari loopt de tentoonstelling 'dear ICC, Aspecten van de actuele kunst in België 1970-1985' in het Muhka.

'Tarnation' van Jonathan Caoutte, een autobiografische documentaire waarvan de kostprijs 218,8 dollar bedraagt, speelt gedurende bijna de hele maand februari in het Filmmuseum. Daar kun je op 19 en 26 februari ook nog het slotluik van de 'Heimat' Trilogie van Edgar Reitz bekijken.

Tot 2006 kun je de restauratie van drie werken van Memling in het Museum van Schone Kunsten volgen. Ondertussen loopt daar ook 'Rijksmuseum aan de Schelde. Meesterwerken uit de schatkamer van Nederland.'

In theater Zuidpool brengt Eric De Volder van 16 tot 19 februari een toneelstuk met de gewichtige titel 'Het Nijlpaard'.

Voor de romantische zielen onder ons is er 'Stormvogel', een liefdesverhaal opgefleurd door vijf generaties

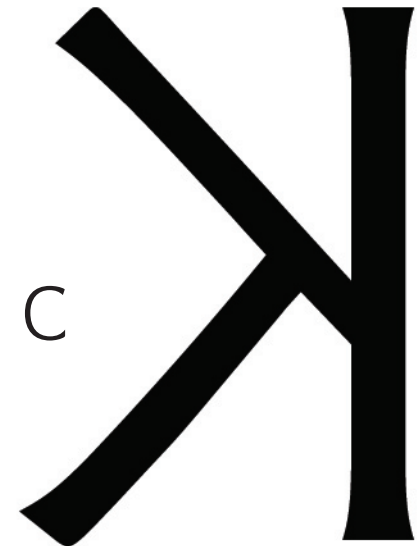
lovesongs, tot en met 6 maart in Theater Het Klokhuis. Van 10 tot 20 maart, diepen drie actrices tijdens de voorstelling 'V.' de diepste zielenroerselen van Virginia Woolf op in theater Het Appeltje.

'Op zoek naar Nosferatu' is een bewerking van Bram Stoker's griezelroman door Creig Coetzee, Hilde Uitterlinden en Charles Cornette. Op 18, 19, 23, 24, 25 en 26 februari te zien in het Zuiderpershuis. Op 20 februari warmen 'Russische verhalen in de smidse' je op. In dezelfde zaal kun je op 19 maart ook nog voor fadomuziek met Ana Moura terecht.

Vindt je dat al die cultuur veel te veel om het lijf heeft? Misschien is de musical 'Naked Boys Singing', van 11 tot 13 maart in de Stadsschouwburg dan iets voor jou.

Valerie Wechuysen

Cultuur met een grote C

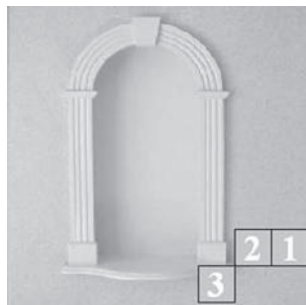
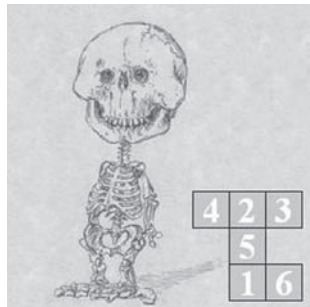
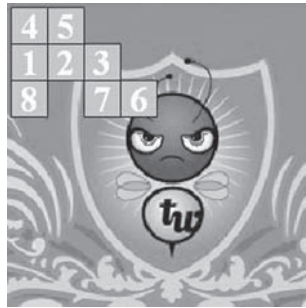
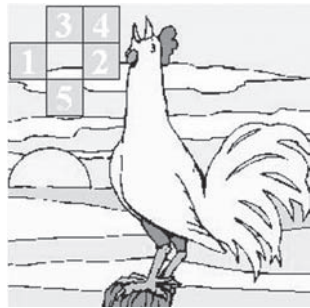
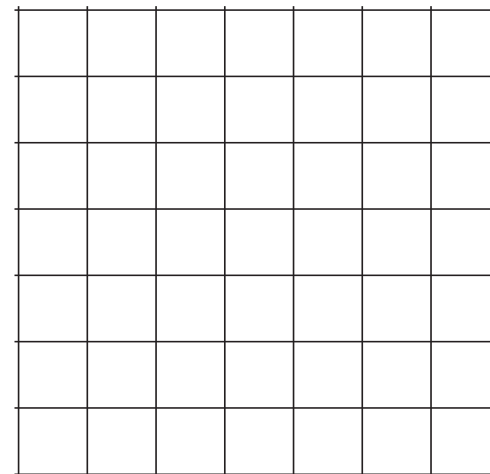

leef je uit in de pashokjes van plezier

Elk van de negen afbeeldingen bepaalt een woord. Dat woord past exact in het bijhorende puzzelstukje. Vul dat woord in, maar doe dit volgens de cijfertjes. De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Daarin vormen ze een vraag, en het antwoord daarop is exact wat wij zoeken.

Stuur uw antwoord door naar dwaars@ua.ac.be, en als het juist is, komt uw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand een winnaar.

Natuurlijk heeft die winnaar prijs. Deze keer is dat een interactief gezelschapspel.

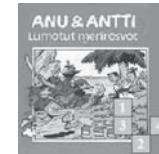
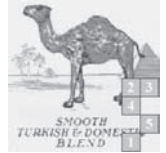

Oplossing dwars 22: Jonas Geirnaert

Had het juist, werd geloot, en verdient dus zonder meer de waardebon van Fnac die daarmee gepaard gaat: Benny Van Houdt. Proficiat, nu nog even goed scoren op de exams.

H ₈	O ₅	E ₅	H ₇	E ₇	E ₇	T ₇
D ₈	E ₈	V ₈	L ₅	A ₁	M ₁	I ₉
N ₃	G ₃	D ₈	I ₈	E ₁	M ₆	E ₉
T ₃	F ₈	L ₈	A ₄	T ₆	L ₁	I ₉
F ₂	E ₃	I ₈	N ₄	C ₁	A ₆	N ₉
N ₂	E ₈	S ₂	E ₈	E ₄	N ₉	P ₆
R ₈	I ₂	J ₄	S ₄	W ₉	O ₆	N ₆

1 Camel >>

<< Fins 2

3 Gent >>

<< Jeans 4

5 Leo >>

<< Tampon 6

7 Thee >>

<<Verliefdheid 8

9 Winnie >>

amén in de Westhoek

Vandaag nemen we jullie mee naar de hoek van het land, waar jullie zelden komen. De heren (jawel, enkel heren) van Westlandia zijn onze gastheren vandaag. Uit West-Vlaanderen geïmporteerd geven ze aan het Antwerpse studentenleven een club vol karakter, gebonden aan de aloude tradities.

In het land waar de koude, zilte noordzeewind het platte land martelt, de wolken zwanger zijn van tranen van vaderlandse geschiedenis, de rimpels in de huiden van de mensen jaren van arbeid verraden, waar de meisjes rode koontjes en zachte buikjes hebben, waar dronken zijn glimlachend wordt beantwoord en waar de bodem soms nog rood uitslaat van het bloed van onze voorvaders, daar huizen de studenten waarin we vandaag geïnteresseerd zijn. Westlandia staat trots recht en zingt uit volle borst zijn lijflied. Wij, bezingers van het verfijnde leven, doven even onze zoveelste sigaret. Heel even maar is West-Vlaanderen écht Oud-Vlaanderen, en wilden we ook dat onverstaanbare taaltje verstaan en wonen

op die zanderige zakdoek.

Ach zo, Westlandia

Westlandia is een club die sinds 1981 de westvlamingen verenigt. Dat zien we ook in hun schild dat over onze schouder meeloert in de Tempus. Vier westvlaamse steden zijn hierop vertegenwoordigd. Zo zien we de bloem van Veurne, de kat van Ieper, de Yzertoren van Diksmuide en de hoppebladeren van Poperinge. Hoewel klein slaagt ze erin om een vaste basis van enthousiaste studenten te verenigen, die vaak nog lang na hun studententijd verknocht blijven aan de wit-rood-

gele linten.

Het lied

Wij, de Messiassen van dwars, kwamen tot de onthutsende vaststelling dat oprichter René Joyé (miljaardedju, wat klinkt die naam westvlaams) reeds in 1890 de riek in aanslag nam om een lied te schrijven, weggedoken in het riet langs de rivierbedding van de Yzer. Deze Guido Gezelle van de studentenbeweging bezingt zijn land, als had hij een gegronde reden om hun patriottische gevoelens zo vrijpostig te uiten. De theatraliteit stroomt ervan af en doet bij menig Moreinenzoon de

fiere, in de ogen ontsproten, tranen vloeien. Een Celestijnse belofte die ons doet denken aan een diftongering van de hogere tonen, afkomstig uit de monden van mensen die de vlaamse gaai nog van de spreek kunnen onderscheiden.

Mo-reine toch

Terwijl we vorige week bij een kwaliteitswhisky onze clubbespreking plachten te doen, dronken we nu gezellig een frisse pint. "We zijn een club die aan tradities vasthoudt," werd ons verzekerd door Maarten Lannoo, de praeses van Westlandia. Deftige cantussen, geen linten en andere ornamenten voor allerhande feestpraeses en andere titels, die rond de schouders zouden prijken als een fallussymbool tijdens feestjes te velde. Drinkebroeders, waarbij de nadruk ligt op het kameraadschap. Hoewel we de taal niet steeds verstaan laten ze in hun klein-zijn toch een grote indruk op ons na. Volgend jaar viert Westlandia zijn vijfde lustrium. Wij zullen present zijn, ook al verstaan we de taal niet.

Johan Diels & Olivier Van De Vyvere

Westlandia-lied

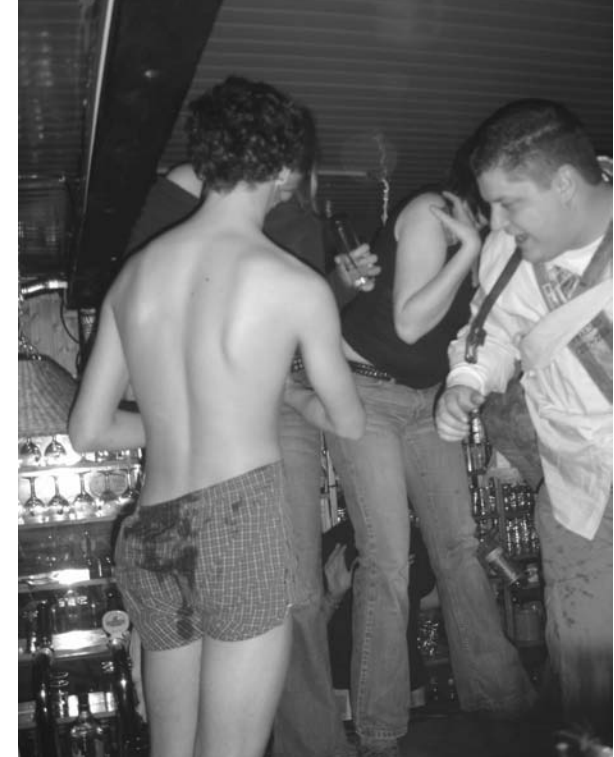
WESTLANDIA

*Moeder Westland saamgekomen
Kan haar bruisend bloed niet tomen.
En zal nu haar fierheid uiten,
In 't gezang van al haar spruiten.
Vele glazekes zij drinken,
Volle pintekes zij schinken
Schone meidekes zij vrijen,
Met minnend hart.*

*Wij zijn de zonen
Ja de zonen der Moreinen*

*Ja bij ons allen, gaat alles goed (miljaardedju)
Ieper - Veurne en Poperingenaren
Zullen zich tezamen scharen
Eens van hert en eens van ziele
In dichten bond
Bij Moeder Westland
In 't land van de Moreinen;
Ja bij ons allen gaat alles goed.*

*Ieper-Veurne en Poperingnaren (miljaardedju)
Zullen zich tezamen scharen
Eens van hert en eens van ziele
In dichten bond*

Les 2 Alpes

gastfotografen

met KDA, Winak, Demetris, DIEFKA, Andoverpia

